

Indenrigsministeren: Jeg skal minde det statistiske Bureau om at fremme denne Sag saa hurtigt som muligt. Hvorvidt den for Diebliffet er, veed jeg ikke, da det statistiske Bureau ikke staaer under Indenrigsministeriet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sat-tes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Krogh: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmig med 76 Stemmer.

Man gik derpaa over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udcast til Lov, indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finantsiel Henseende. (Udcastet findes i Anhang A. Sp. 1069—1072).

Feddersen: Det foreliggende Lovudkast stemmer i alt Væsentligt med en Lov, som allerede er udkommen som Resultatet af Rigsraadets Behandling. Formaålet for Udcastets § 1 er, at Behandlingen af Kolonial-Udgettet for et vist Tidrum skal ophøre at gaae igjennem Rigsdagen, ligesom det allerede ved Loven af 16de April dette Aar er bestemt, at Behandlingen igjennem Rigsraadet skal ophøre, og at Sagen fremtidig skal afgjøres ved kongelig Anordning, det vil sige efter de Regler, som nærmere indeholdes i Kolonialloven af 1852, saaledes at Finantsministeren forelægger Sagen for Hs. Majestæt til endelig Resolution, og at den derved er endelig afgjort, uden at enten Rigsraadet eller Rigsdagen vil faae nærmere Indflydelse paa Sagen. § 2 i Lovudkastet bestemmer, at en lignende Regel om Afgjørelse ved kongelig Anordning skal finde Sted for det i § 1. nævnte Tidrum med Hensyn til saadanne Forandringer i Skatter og Afgifter i Kolonierne, hvis Vedtagelse henhører under Kongeriget. Da Sagen, som jeg har nævnt, er

afgjort for Rigsraadets Vedkommende, saa ligger allerede deri, forekommer det mig, en god Anledning, jeg kan næsten sige Nødvendighed for Rigsdagen til at gaae den samme Vej. Det var, da Forfatningsloven af 1855 traadte i Kraft, en særegen Afgjørelse, der blev truffen med Hensyn til de koloniale Sager, nemlig at de deels skulde behandles igjennem Rigsraadet og deels igjennem Rigsdagen; denne Dobbeltthed maatte af meget nærliggende Grunde i mange Henseender virke ufordeelig. Jeg kan derfor ikke ansee det for Andet end for en Binding for Kolonialsagerne, om en Forandring kunde indtræde i denne Henseende, og da jeg slet ikke nærer Tvivl om, at fuldstændig Sagkundskab i disse Sager bedst vil være tilstede hos Hs. Majestæts Regjering, skal jeg ikke for mit Vedkommende have Noget mod den Vej, som nu foreløbig er foreslaaet af den ærede Regjering med Hensyn til den fremtidige Bestyrelse af koloniale Sager. Naar det i Udcastet er bemærket, at disse midlertidige Bestemmelser skulle gjælde indtil 1866, saa kan jeg ikke nægte, at jeg forudseer, at den indflaaede Vej uden al Tvivl vil føre længere hen i Tiden; men jeg seer heller ikke noget Onde i, at denne Dobbelt- heds af Sagerne's Behandling ophører, om ogsaa Tidspunktet 1866 skulde blive overfledet; men dog vilde jeg i ethvert Fald ansee det for heldigt, at det endelige Tidrum for Behandlingen af disse Sager paa denne Maade, om end temmelig langt tilbagerykket, blev fastsat, da der deri vil være en Sikkerhed for, at det hele Spørgsmaal idetmindste engang endnu vil komme til Rigsdagens endelige Behandling og Prøvelse. Men idet jeg saaledes tillader mig i det Hele taget at udtale mig til Gunst for det foreliggende Udcast, kan jeg dog med den ærede Formands Tilløbelse ikke undgaae at inddrage under Betragtningen adskillige andre Forhold, som jeg troer det vil være rigtigt at tage i Hensyn, naar vi med nogenlunde Sikkerhed engang skulle kunne træffe en endelig Afgjørelse om disse Forhold, der, om jeg saa maa sige, ligger tilhulde i Udcastet. Vi vide fra Forhandlingerne paa andre Steder, og navnlig er det i den sidste Tid blevet notorisk og offentliggjort paa forskellige Maader, at Gjennemførelsen af dette Udcast skal lette Udførelsen af Tanker og Pla-